

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22

1060 København K

jurint@sm.dk + bibj@sm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 10. november 2014
SAGSNR.: 2014 - 3347
ID NR.: 319872

Høring - over bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Ved e-mail af 27-10-2014 har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Ministeriet for Børn, Ligestilling,
Integration og Sociale Forhold

Att: jurint@sm.dk bibj@sm.dk

Ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Ankestyrelsen har ingen bemærkninger til ovennævnte bekendtgørelse.

Venlig hilsen
Anne Birgitte Hassing

24. november 2014
J.nr. 2014-0017-57334

Ankestyrelsen
Teglholmsgade 3
2450 København SV

Tel +45 3341 1200
Fax +45 3341 1400
ast@ast.dk
www.ast.dk
EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Personfølsomme
oplysninger kan kun
fremsendes elektronisk til
sikkermail@ast.dk

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Holmens Kanal 22

1060 København K

Sendt til jurint@sm.dk og bibj@sm.dk.

24. november 2014

Høring om udkast til bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven.

Dansk Erhverv har modtaget udkast til bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven.

Dansk Erhverv arbejder overordnet for en effektiv offentlig sektor, hvor private og selvejende aktører kan tilbyde alternativer til den offentlige opgaveløsning. På den baggrund har Dansk Erhverv følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

For Dansk Erhverv er det afgørende, at takstberegningerne sker på et så transparent og oplyst grundlag som muligt. En reel gennemsigtighed i priser på de enkelte tilbud er en forudsætning for, at borgeren får den bedste indsats til prisen, at kommunalbestyrelsen og forvaltningen bedre kan udvikle og prioritere på området samt at private og selvejende institutioner og virksomheder ikke udsættes for ulige konkurrence.

Dansk Erhverv efterlyser generelt, at udkastet til en ny bekendtgørelse er mere beskrivende og udtømmende under de enkelte bestemmelser. Både i forhold til ansvar for såvel den kommunale myndighed som leverandører af ydelser og tilbud (både offentlige og private) Det gælder særligt for paragrafferne 2, 3, 4 og 6, som uddybes i de specifikke bemærkninger.

Specifikke bemærkninger

Bemærkninger til beregning af takst

- Til § 3: Dansk Erhverv er enig i, at ydelser efter § 1 skal beregnes på baggrund af de samlede langsigtede gennemsnitsindtægter og omkostninger ved levering af ydelsen eller drift af tilbuddet. Dansk Erhverv peger på, at udkastet til en ny bekendtgørelse med fordel kan henvise til bekendtgørelsen for Tilbudsportalen for en mere specifik gennemgang af direkte og indirekte omkostninger. Alternativt, bekendtgørelse nr. 607 af 24. juni 2008 om kommuners og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud.

- Til § 4: Dansk Erhverv læser denne bestemmelse som alene relevant for den kommunale og regionale driftsherre. Og har på den baggrund ingen bemærkninger.
- Til § 6: Dansk Erhverv finder det afgørende vigtigt, at beregningen af moms ikke bliver en skjult barriere for lige konkurrence mellem offentlige og ikke-offentlige leverandører af samme type ydelser. Fra mange medlemsvirksomheder oplever Dansk Erhverv, at netop dette område i praksis giver anledning til usikkerhed og misforståelser i samarbejdet mellem den visiterende myndighed og den ikke-offentlige leverandør. Og at ikke-offentlige leverandører risikerer at blive fravalgt på et uoplyst grundlag, hvis momsreglerne ikke er tydelige nok for visitator.

Eksempelvis skal det klart fremgå hvilke udgifter og momsrefusioner, som er indregnet i de offentlige priser. Igen med henblik på større transparens.

Netop denne moms-bestemmelse bør derfor præciseres og beskrives tydeligere i den kommende bekendtgørelse med henblik på at skabe mere transparens og lige konkurrencevilkår. Det har inden for høringsfristen ikke være muligt at udarbejde et egentligt forslag til en ny formulering. Dansk Erhverv stiller sig, sammen med brancheorganisationen Selveje Danmark, til rådighed i denne forbindelse.

- Til § 9, nr. 2. Her henvises til høringssvar fra Selveje Danmark, hvori en ny konstruktion problematiseres.

Jeg står naturligvis til rådighed for en uddybelse af ovenstående høringssvar.

Med venlig hilsen

Rasmus Larsen Lindblom
Velfærdspolitisk chefkonsulent

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Holmens Kanal 22
1060 København K

DANSKE
REGIONER

13-11-2014

Sag nr. 14/1172

Dokumentnr. 63534/14

Julia Beck Søndergaard

Tel. 35 29 82 55

E-mail: jbs@regioner.dk

Danske Regioners høringsvar vedrørende den nye bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Danske Regioner modtog den 27. oktober 2014 høring over udkast til den nye bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven.

Danske Regioner bakker generelt op omkring, at den nye bekendtgørelse giver større smidighed i forhold til arbejdet med takster. Det er tilmed en styrke, at bekendtgørelsen understøtter gældende aftaler og præciserer de konkrete opgaver samt ansvaret i forhold til beregning af takster og betaling for de relevante ydelser og tilbud.

Bemærkninger til bekendtgørelsens indledning

I indledningen henvises der til lov om social service § 174, stk. 3 som hjemmel for bekendtgørelsen. Hjemlen må dog rettelig være § 174, stk. 4: ”Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter i en bekendtgørelse regler om takstberegningen og om, hvilke tilbud der er omfattet af bestemmelse”.

Bemærkninger til § 1

Det skal påpeges, at en række paragraffer vedrørende børn og unge ikke er medtaget. Det kunne overvejes om §§ 66, nr. 5 og nr. 6 bør være omfattet af bekendtgørelsens anvendelsesområde, da disse paragraffer omhandler anbringelsesstedet, mens § 52, der er medtaget, omhandler foranstaltningen.

Bemærkninger til § 2

Overordnet er det positivt, at der tages højde for, at driftsherrerne har forskellige ydelsesstrukturer, og at der gives mulighed for at fastsætte de nødvendige takstniveauer.

Dampfærgevej 22
Postboks 2573
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk

Bemærkninger til § 3

Bemærkning til § 3, stk. 2 nr. 2 ”Akutpladser og tomme pladser”: Akutpladser og tomme pladser er i bekendtgørelse opgjort som en omkostningstype, der skal indgå i beregningen. Det foreslås, at tomme pladser ikke skal medtages som en omkostningstype, men at der skal tages højde for tomme pladser i fastlæggelsen af den anvendte belægningsprocent. Ligeledes vil der kunne tages højde for akutpladser ved en ændret belægningsforudsætning.

Bemærkninger til § 4

Generelt er det positivt, at bestemmelserne i dette afsnit overordnet stemmer overens med nuværende praksis og samler op på gældende aftaler på rammeaftaleområdet.

Regionerne udtrykker sig positivt over for, at over-/underskud på mindre end 5 % ikke skal indregnes i taksterne. Dette bidrager betydeligt til en større stabilitet og forudsigelighed i taksterne og dermed også en større gennemsigtighed.

§ 4, stk. 1. pkt.1: Formuleringen ”Kommunale og regionale driftsherrer kan beslutte, at mindre overskud på op til 5 pct. af budgettet (bruttoomkostninger) ikke indregnes i taksten i efterfølgende år” kan forstås således, at det er muligt at akkumulere op til 5 pct. pr. år. Såfremt hensigten er, at der over en årrække samlet set maksimalt kan hensættes 5 pct., bør formuleringen ændres.

§ 4, stk. 1. pkt.2: Det fremgår, at ”Overskud skal anvendes af driftsherren inden for 5 år efter det år, overskuddet vedrører”. Det fremstår imidlertid ikke tydeligt, hvordan der skal følges op på, om den enkelte driftsherre lever op til dette krav. Dette punkt bør ændres, da det i praksis er vanskeligt at håndtere og dokumentere. I stedet foreslås det, at det præciseres, at der maksimalt må akkumuleres og hensættes 5 pct.

§ 4, stk.1, pkt. 3: Det fremgår, at ”Overskud skal anvendes til at dække underskud, effektivisere, kvalitetsudvikle eller lignende i ydelser og tilbud omfattet af § 1”.

Bestemmelsen giver mulighed for at stabilisere taksten og dermed skabe sikkerhed omkring kommunernes omkostninger, der er forbundet med opholdet. Dertil er det positivt, at der gives mulighed for at dække underskud, effektivisere, kvalitetsudvikle m.v. i ydelser og tilbud omfattet af bekendt-

gørelsen, da driftsherrerne herigennem sikres den nødvendige fleksibilitet og dermed sikring af fagligheden.

Side 3

§4, stk. 2 og stk. 4: Det fremstår uklart, om beregningen af, om et over-/underskud overstiger 5 %, skal foretages på tilbuds niveau, på målgruppeniveau eller på driftsherreniveau.

Det foreslås, at beregningen foretages på så overordnet niveau som muligt, således efterreguleringer så vidt muligt undgås. Dette vil også umiddelbart ligge i tråd med ånden i bekendtgørelsen, hvor der åbnes for, at overskud kan anvendes på tværs af driftsherrens tilbud eksempelvis til kvalitetsudvikling eller effektivisering, og at underskud skal finansieres enten ved effektiviseringer eller ved overskud på andre tilbud.

Der er tilmed uklarhed omkring, hvorledes taksterne skal efterreguleres i de tilfælde, hvor et over-/underskud på mere end 5 % skal indregnes i taksterne. Det bør præciseres, om det skal indregnes i taksterne for det tilbud, hvor over-/underskuddet er oparbejdet, eller om det skal indarbejdes i taksterne på tværs af driftsherrens samlede tilbudsvifte.

Det foreslås, at eventuelle efterreguleringer foretages på så overordnet niveau som muligt. Det vil gøre efterreguleringer procentvis mindre i forhold til taksten, og dermed skabe den største stabilitet og forudsigelig i taksterne.

§4, stk. 3: ”Mindre underskud op til 5 pct. af budgettet (bruttoomkostninger) kan ikke indregnes i taksten, men skal dækkes ved effektivisering eller af tidligere overskud inden for driftsherrernes samlede drift af tilbud efter serviceloven”.

Denne bestemmelse understøtter og styrker incitamenterne til effektiv drift. Det anbefales, at det overvejes om ordet ”mindre” bør anvendes, da det kan opfattes som værende værdiløst.

Bemærkninger til § 7

Lovgivningen angiver, at taksterne på området skal være vejledende. Dette kan give anledning til, at der mellem driftsherre og kommunale myndigheder forhandles priser, som ikke kan begrundes og henføres den faktiske indsats, der leveres. Der er dermed risiko for, at en myndighed vil kunne opnå en bedre pris end en anden myndighed for samme indsats. Det bør undersøges, om dette forhold er i strid med anden lovgivning om lige priser og gennemsigtighed i prisfastsættelse.

Derudover påpeges det, at vejledende takster kan give anledning til situationer, hvor alle takster til stadighed er til forhandling. Der er derfor risiko for, at indgåelse af aftaler om takster medfører en høj grad af bureaukrati og uhensigtsmæssig udnyttelse af de administrative ressourcer. Der er dertil risiko for mistillid i det konkrete aftaleforhold, idet der umiddelbart ikke er en garanti for ens betingelser for de enkelte købere.

Side 4

Derfor anbefales det, at den kommende vejledning præciserer rammerne for forhandlinger og principperne for håndtering af vejledende takster, f.eks. at afvigelser i taksterne skal begrundes og kunne henføres til den faktiske forskel i indsatsen.

Med venlig hilsen

Julia Beck Søndergaard

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration
og Sociale Forhold
Holmens Kanal 22
1060 København K
Sendt til: jurint@sm.dk, bibj@sm.dk

11. november 2014

Vedrørende høring om bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved brev af 27. oktober 2014 har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til bekendtgørelse.

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til at komme med konkrete bemærkninger.

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Datatilsynet skal generelt understrege, at behandling af personoplysninger under alle omstændigheder skal ske under behørig iagttagelse af persondatalovens¹ og sikkerhedsbekendtgørelsens² regler.

J.nr. 2014-122-0692
Sagsbehandler
Bjarke Asger Bro
Direkte 3319 3217

Datatilsynet kan navnlig pege på følgende regler i persondataloven:

- Grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, saglighed, proportionalitet, datakvalitet og sletning
- Behandlingsbetingelserne i persondatalovens § 6 om almindelige personoplysninger, §§ 7 og 8 om følsomme personoplysninger samt § 11 om personnumre
- Reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
 - Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29
 - Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder
- Reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandleraftale og kontrol med databehandleren
- Reglerne om anmeldelse til og tilladelse/udtalelse fra Datatilsynet i kapitel 12 og 13 samt reglerne om tilladelse fra Datatilsynet i bl.a. § 10, stk. 3, og § 27, stk. 4

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer

² Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

Hvis der i bekendtgørelsen fastsættes regler om behandling af personoplysninger, skal der være hjemmel til dette i bemyndigelsesloven.

Eventuelle bestemmelser om behandling af personoplysninger i bekendtgørelsen må ikke fravige persondataloven. Fravigelse af persondataloven kan således kun ske ved lov, og det skal i den forbindelse fremgå af lovforslaget, at der tilsigtes en fravigelse af persondataloven.

Hvis der er særregler om behandling af personoplysninger i den lov, som bekendtgørelsen vedrører, skal disse regler også iagttages.

Dette hørings svar er standardmæssigt. Da Datatilsynet har mange sager under behandling, har tilsynet desværre ikke mulighed for at forholde sig konkret til bekendtgørelsens bestemmelser.

Datatilsynet må således forbeholde sig sin stillingtagen til eventuelle behandlinger af personoplysninger som følge af bekendtgørelsens bestemmelser i tilfælde af en eventuel klage eller lignende.

Med venlig hilsen

Bjarke Asger Bro

**FAABORG-MIDTFYN
KOMMUNE**

Pr. mail til jurint@sm.dk og bibj@sm.dk
Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale
Forhold
Att.: Specialkonsulent Birgitte Buchwald Jørgensen

Socialtilsyn Syd

Lindevej 5A
Bygning 6 & 7
5750 Ringe

Tlf. 7253 1900
socialtilsynsyd@fmk.dk
www.socialtilsynsyd.dk
24-11-2014

**Høringssvar fra de 5 socialtilsyn vedrørende ny bekendtgørelse om
beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven**

Kontakt
Peter Filip Albertsen

palbe@faaborgmidtfyn.dk

72531928

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har den 27. oktober fremsendt udkast til ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven. På vegne af de 5 socialtilsyn fremsendes hermed høringssvar til forslaget.

Høringssvaret angår alene ovenstående bekendtgørelse indvirkning på tilsynsforpligtelsen i henhold til lov om socialtilsyn.

De 5 socialtilsyn har følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger til forslaget

Det fremgår af følgeskrivelsen, at formålet med fælles takstregler er at

1. forbedre incitament til effektiv drift
2. sikre gennemsigtighed
3. sikre sammenlignelighed på tværs af tilbud

Socialtilsynene har ikke yderligere bemærkninger hertil, herunder ej heller i forhold til hvordan disse formål søges imødekommet i udkast til bekendtgørelsen. Afklaring af dette kunne med fordel fremgå af f.eks. en vejledning.

Generelt finder socialtilsynene, at udkastet mangler oplysninger om hvordan sammenhængen er til lov om socialtilsyn, hvorefter f.eks. godkendelse af budgetter foretages af det enkelte socialtilsyn.

Socialtilsynene er derudover i tvivl om, hvorvidt budgetter godkendt i henhold til lov om socialtilsyn, også danner grundlag for fastsættelsen af takster i henhold til udkast til bekendtgørelse. Det er socialtilsynenes opfattelse, at såfremt der skal skabes gennemsigtighed, bør beregningsgrundlaget for takstfastsættelsen basere sig på det af socialtilsynene godkendte budget.

2. Ad. § 1 – Definition af ”ydelser” og ”tilbud”

Det er socialtilsynenes opfattelse, at der bør være en definition af henholdsvis ”ydelser” og ”tilbud”.

Det fremgår af § 1, at driftsherren skal fastsætte takster for ydelser og tilbud. Imidlertid omhandler de efterfølgende paragraffer i udkast til bekendtgørelse alene ”ydelser”.

3. Ad. § 2, stk. 1 og 2 - Takstfastsættelse for tilbuddenes enkelte ydelser

Socialtilsynene finder, at § 2, stk. 1's formulering kan skabe en vis tvivl om, hvorvidt udkast til bekendtgørelse medfører en ændring af princippet om, at der udregnes en takst for hver ydelsesparagraf i henhold til lov om social service, jf. den nuværende bekendtgørelses § 2, stk. 2.

4. Ad. § 2, stk. 3 – Fastsættelse af takstniveauer

Socialtilsynene finder, at adgangen til at fastsætte differentieret takstniveauer inden for hver enkelt takstkategori, medfører et yderligere informationsbehov for socialtilsynene, således at det er muligt for tilsynet at vurdere hvorvidt det enkelte tilbud er økonomisk bæredygtigt.

5. Ad. § 3 – Beregningsgrundlaget

Det følger af bekendtgørelse om socialtilsyn, at et tilbuds budget ikke må indeholde poster uvedkommende for tilbuddet. Socialtilsynene finder, at det i § 3 bør præciseres, hvorvidt dette også er gældende ved takstberegning.

6. Ad. § 3, stk. 1 – Indtægter og omkostninger

Socialtilsynene er i tvivl om, hvad der menes med ”langsigtede” i forbindelse med takstfastsættelse på baggrund af gennemsnitsindtægter og -omkostninger.

Socialtilsynene finder, at beregningsgrundlaget er i modstrid med budgetgodkendelsen i henhold til lov om socialtilsyn, hvorefter tilbuddene skal budgetteres med det kommende års forventede indtægter og omkostninger, da takstberegningsgrundlaget tager udgangspunkt i en gennemsnitvurdering af indtægter og omkostninger.

7. Ad. § 4 – Oparbejdelse af overskud

Socialtilsynene finder det hensigtsmæssigt, at det nærmere defineres, hvorvidt private tilbud må oparbejde et overskud, og om dette overskud skal påvirke taksten for det følgende år.

Herudover finder socialtilsynene det uklart, hvordan private tilbuds underskud skal behandles i forhold til takstberegning.

8. Ad. § 5, stk. 2 - Indberetning til Tilbudsportalen

Socialtilsynene finder, at udkast til bekendtgørelse er uklar i forhold til bekendtgørelse om Tilbudsportalen, da der ikke nærmere er redegjort for hvorvidt socialtilsynene skal godkende beregningsgrundlaget for takstfastsættelsen.

Det fremgår af § 5, stk. 3 i bekendtgørelse om Tilbudsportalen, at socialtilsynet godkender de indberettede oplysninger inden de offentliggøres. Det fremgår endvidere af § 6, stk. 1, at socialtilsynene påser, at de offentliggjorte oplysninger om det enkelte tilbud er i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Socialtilsynene finder det problematisk, såfremt beregningsgrundlaget er forskelligt fra det af socialtilsynene godkendte budget, jf. lov om socialtilsyn § 16, da socialtilsynene i kraft af bekendtgørelse om Tilbudsportalen § 6 skal påse at de indberettede oplysninger, herunder takst, er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Hvis der ikke er overensstemmelse mellem grundlaget for takstfastsættelsen i bekendtgørelsen om takster, og det godkendte budget jf. bekendtgørelse om socialtilsyn vil der reelt blive pålagt socialtilsynet merarbejde (i forhold til DUT), da socialtilsynet jf. bekendtgørelse om Tilbudsportalen skal godkende de indberettede oplysninger, herunder oplysninger om takstgrundlaget.

9. Ad. § 6 – Momsregler gældende for selvejende tilbud

I udkast til bekendtgørelse er private driftsherrer nu særskilt nævnt, og er omfattet af §§ 1-3, 5 samt 7-10. Socialtilsynene ønsker en præcisering af § 6 i forhold til selvejende institutioner med driftsoverenskomst med en kommune eller en region.

Socialtilsynene finder, at en afklaring af ovenstående forhold er nødvendig, for som tilsynsmyndighed at kunne godkende et tilbuds budget i henhold til lov om socialtilsyn § 16, da et tilbuds øvrige budgetposter er beregnet med moms, for så vidt angående private tilbud.

10. Ad. § 7, stk. 1 – Vejledende takster

I forhold til tilsynet med tilbuddenes økonomi finder socialtilsynene det problematisk, at taksterne alene er vejledende. Dette kan føre til forskelle i de faktiske takster i samme tilbud, og dette kan gøre det vanskeligere for socialtilsynene at vurdere, om der er sammenhæng mellem tilbuddets kvalitet og den fastsatte takst, og endvidere vil socialtilsynene få vanskeligere ved at vurdere, om tilbuddet er økonomisk bæredygtigt.

11. Ad. § 7, stk. 2 – Takster for kvindekrisecentre og forsorgshjem

Af bestemmelsen fremgår, at takster for kvindekrisecentre og forsorgshjem fastsættes som faste takster. Socialtilsynene er i tvivl om hvorvidt dette betyder, at den fastsatte takst derved bliver den gennemsnitlige beregnede takst, jf. udkast til ny bekendtgørelse § 3, som fremgår af budgettet der skal godkendes, jf. lov om socialtilsyn?

**FAABORG-MIDTFYN
KOMMUNE**

Herudover finder socialtilsynene det uklart, hvorvidt muligheden for ydelsespakker i krisecentre og forsorgshjem er uforenelig med selvmøderprincippet, herunder også om der kan være forskellige målgrupper på krisecentre og forsorgshjem.

12. Ad. § 8 – Abonnementsordninger for tilbud omfattet af lov om socialtilsyn

Socialtilsynene finder ikke, at det fremgår tydeligt for hvilke ydelser i henhold til forslagets § 1 der kan indgås abonnementsordninger, og hvorvidt prisen for en sådan ordning holdes sammen med beregningen af takst i henhold til forslagets § 3. Socialtilsynene er usikre på, i hvilket omfang af ydelserne fremgående af forslagets § 1 alle er omfattet af § 8, således at det er muligt at indgå en abonnementsordning vedrørende f.eks. botilbud. Socialtilsynene kan se udfordringer forbundet med forslagets § 8, stk. 2, såfremt denne finder anvendelse for samtlige ydelser fremgående af forslagets § 1. Det er socialtilsynenes bekymring, at prisaftaler kan forringe tilbuddenes mulighed for at kunne levere ydelser i den forventede kvalitet og vil vanskeliggøre, at tilbuddene fastholder den kvalitet, som tilbuddet er godkendt på grundlag af.

Socialtilsynene finder det derudover uklart, hvem der bærer tompladsrisikoen i situationer hvor der er ledige pladser i tilbud der har indgået en abonnementsordning.

Socialtilsynene finder det endvidere uklart, hvordan et tilbuds kvalitet sikres, således at der leveres den aftalte ydelse, såfremt alle købere udnytter deres fulde trækkeret, da det må formodes at en pris beregnes på baggrund af et gennemsnitstræk.

13. Ad. § 9 – Indgåelse af forpligtende købsaftaler mv.

Socialtilsynene finder ikke, at det fremgår tydeligt hvorvidt aftaler i henhold til forslagets § 9, stk. 1, nr. 1 og 2 holdes sammen med principperne for beregning af takst i henhold til forslagets § 3. Disse aftaler kan gøre det vanskeligt for socialtilsynene at vurdere, om der er sammenhæng mellem tilbuddets kvalitet og den fastsatte takst, og dermed også gøre det vanskeligt at vurdere hvorvidt tilbuddet er økonomisk bæredygtigt.

Socialtilsynene antager, at § 9 er tilføjet på baggrund af den nye bestemmelse i lov om social service § 13 c. Såfremt dette er tilfældet, er det uklart, hvorfor private driftsherrer er omfattet af § 9, idet Socialstyrelsen ikke kan anvende sine beføjelser efter § 13 c overfor private.

På vegne af de 5 socialtilsyn.

Peter Filip Albertsen
Jurist

Til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold
E-mail: jurint@sm.dk og bibj@sm.dk

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Taastrup, den 21. november 2014

Sag 16-2014-00757 – Dok. 178095/mmh_dh

Danske Handicaporganisationers (DH) høringsvar til udkast til bekendtgørelse om takstaf tale

DH takker for muligheden for at komme med bemærkninger til: Ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven. DH har følgende bemærkninger:

Generelt

DH er positiv over for, at der sættes fokus på takstaf talerne i forbindelse med sikring af den specialiserede indsats og kommunernes samarbejde om de tilbud, det er nødvendigt, at kommunerne samarbejder om, fordi den enkelte kommunes befolkningsgrundlag ikke er stort nok.

DH mener dog ikke, at de forbedringer, der her foreslås, er tilstrækkelige til at sikre specialiserede tilbud. DH mener slet ikke, at dette løser problemerne med finansieringsmodellen på området. DH mener, at det er nødvendigt med et opgør med den rene markedsmode l på det specialiserede socialområde. Som Hovedudvalget for evalueringen af kommunalreformen pegede på, er der en række udfordringer ved at benytte en takstfinansiering baseret på en markedsmode l, på et område som reelt ikke er et marked. Markedsmodellen sikrer ikke de specialiserede tilbud, hvor der er behov for et stort befolkningsgrundlag, og modvirker på flere områder en omkostningseffektiv drift.

Eksempelvis er der i bekendtgørelsen ingen forpligtelser i forhold til, at en kommune ikke opsiger sin abonnementsaftale og dermed lader de andre kommuner i fællesskabet enten tilbage med en større regning eller at lukke et tilbud. Dette sker allerede. Et konkret eksempel er Videnscenter for Specialpædagogik (VISP), som er et samarbejde mellem 5 kommuner. For 2 år siden ville den ene kommune trække sig ud, og dermed var hele samarbejdet i fare. Nu er der så igen en kommune, der ønsker at udtræde af samarbejdet - og formentlig

gør det. Det betyder, at tilbuddet enten må skære ned og dermed at fagligheden er i fare, eller at den kommune, der driver det, ikke længere har kræfter til at fortsætte, når driftsgrundlaget hele tiden er under pres. Det giver ikke de nødvendige rammer for at fastholde og udvikle faglige miljøer.

Specifikt om ydelsespakker

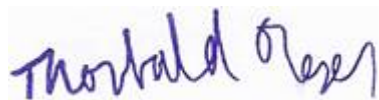
DH er skeptisk ift. anbefalingen om at indføre ydelsespakker på specialiserede tilbud, da det understøtter en institutionstankegang i levering af ydelsen på særligt botilbudsområdet.

DH mener, at der er risiko for, at bolig og service bliver ”koblet sammen”, hvis der indføres ydelsespakker på botilbudsområdet. Underarbejdsgruppen påpeger, at:

”Det er dog vigtigt, at sammensætningen af ydelsespakker og beregningen af takster stadig giver mulighed for, at afgørelser i forhold til den enkelte borger træffes efter en konkret, individuel vurdering, som kan udmøntes i aftalen med leverandøren.” (Underarbejdsgruppen, s. 82).

Den udvikling, der ses på botilbudsområdet i kommunerne med samling af boliger i store ’institutionslignende’ tilbud, hvor dagtilbud, samværstilbud og boligtilbud finder sted på samme matrikel, ofte langt fra byens centrum, er et stort tilbageslag for af-institutionaliseringen. DH er bekymret for, at indførelsen af ydelsespakker vil forstærke denne udvikling. Det kan ikke udelukkes, at ydelsespakker kan indføres på andre specialiserede tilbud, der leverer korterevarende, midlertidige specialiserede ydelser, men DH vil på det kraftigste anbefale, at det ikke bliver en mulighed på botilbudsområdet, hvor DH forventer, at ydelsespakker vil være både fagligt og økonomisk ineffektive.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen

formand

NOTAT

Høringssvar vedr. Bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

KL ønsker hermed at afgive sit høringssvar vedr. Bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven. Det har ikke inden for fristen været muligt at få en politisk behandling af høringssvaret. Eventuelle bemærkninger herfra eftersendes.

Indledningsvist ønsker KL at tage forbehold for de økonomiske konsekvenser og efterfølgende DUT-forhandlinger. Visse elementer af bekendtgørelsen vurderes at kunne give anledning til meropgaver for kommunerne. Dette kan imidlertid først afgøres efter en nærmere afklaring af, hvad der ligger af implicite krav under de enkelte paragraffer.

KL har til brug for udarbejdelsen af dette høringssvar modtaget input fra rammeaftalesekretariaterne i KKR-regi. Rammeaftalesekretariaterne har samlet op på input fra praktikere i kommunerne, der til hverdag arbejder med takstfastsættelse og -styring mv.

Generelt er der tilfredshed med intentionerne bag ændringen af ovennævnte bekendtgørelse (herefter kaldt takstbekendtgørelsen). KL støtter, at der er fokus på at skabe bedre gennemsigtighed samt at skabe en mere hensigtsmæssig incitamentsstruktur. Der ses dog udfordringer i udformningen af visse af bekendtgørelsens enkelte paragraffer. Disse gennemgås nedenfor.

Indledningsvist ønsker KL dog at gøre opmærksom på, at KL finder det hensigtsmæssigt, at alle regler vedr. finansiering og beregning af takster/priser for forskellige ydelser efter serviceloven samles i en bekendtgørelse. I dag ligger eksempelvis reglerne vedr. finansiering af sikrede døgninstitutioner i magtanvendelsesbekendtgørelsen. Det vil lette overblikket, hvis

Den 24. november 2014

Sags ID: SAG-2014-06703

Dok.ID: 1940121

MAP@kl.dk

Direkte 3370 3730

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3730

www.kl.dk

Side 1/5

alle regler samles i en bekendtgørelse. KL skal derfor opfordre ministeriet til at sikre samling af de relevante regler i én bekendtgørelse.

Derudover skal det nævnes, at en del af resultatet af evalueringen af kommunalreformen også indebærer, at reglerne vedr. efterregulering for pladser på sikrede institutioner skal ændres. De ændrede regler indgår ikke i denne bekendtgørelses høring. KL forudsætter derfor, at der snarest sker en ændring af magtanvendelsesbekendtgørelsen, hvor disse regler findes i dag.

I § 1 opremses de tilbud (defineret som paragraffer i serviceloven), der er omfattet af bekendtgørelsens regler. Af § 2 fremgår det, at der skal beregnes takster for alle disse ydelser. Og senere i § 5 fremgår det, at disse skal indberettes af driftsherren på Tilbudsportalen. Disse paragraffer afføder et unødigt bureaukrati. Mange af de omfattede ydelser/tilbud er ikke omfattet af eksternt salg, men er ydelser/tilbud, der udelukkende leveres af kommunen selv til dennes borgere. I disse tilfælde virker det omsonst og unødigt bureaukratisk, at kommunen skal beregne takster og offentliggøre disse på Tilbudsportalen, da de ingen forskel gør i praksis. KL anbefaler derfor, at disse krav kun gøres gældende for de ydelser/tilbud, der udbydes til salg eksternt.

I forhold til § 2 ønsker KL yderligere at gøre opmærksom på konsekvenserne for konteringen af anvendelse af ydelsespakker. Hvis det fastholdes, at de enkelte ydelser skal konteres på de respektive forskellige funktioner i kontoplanen, vil der være behov for, at en regning for en ydelsespakke udspecificerer prisen på pakkens enkeltdele. Alternativt skal man muliggøre, at den samlede regning konteres på den funktion, hvor den primære udgift er placeret. Denne administrativt letteste løsning vil ligne modellen for kontering af refusionsindtægter vedr. særligt dyre enkeltsager og er i øvrigt almindelig praksis i kommunernes budget- og regnskabssystem.

Med § 7 indføres som noget nyt, at takster er vejledende. Det er imidlertid uklart, hvad der forstås ved, at taksterne er vejledende. Der er behov for en afklaring heraf samt en tydeliggørelse af dette i bekendtgørelsen. Paragrafen kan læses, som at der gives mulighed for, at den enkelte køber kan forhandle sig til en bedre pris på en given ydelse uagtet omfanget af ydelsen. Dette vil være i modstrid med intentionen bag ændringen af takstbekendtgørelsen om øget gennemsigtighed og sammenlignelighed.

Derudover vil en sådan udlægning af betydningen af vejledende takster indebære en fare for, at det primært er de store kommuner, der grundet omfanget af deres efterspørgsel kan opnå ”mængderabat”, mens de mindre kommuner ikke på samme måde vil kunne opnå dette. Dertil kommer, at en opnået mængderabat for en køber vil medføre øgede udgifter for de øvrige

købere. Dette skyldes, at der er tale om et lukket system, hvor budgettet skal dækkes af køberne, og hvis der opstår underskud fører det blot til forhøjede takster i de følgende år. En sådan ændring vil ikke være gunstig for det mellemkommunale samarbejde. Det vil derudover være i modstrid med udgangspunktet for takstbekendtgørelsen om, at en given takst skal afspejle de langsigtede gennemsnitlige omkostninger forbundet med leveringen af ydelsen/tilbuddet.

KL mener, at prisen for en given ydelse bør være den samme for alle købere. KL anbefaler derfor, at ændringer af prisen i forhold til den vejledende takst kun kan ske, hvis der samtidig er tale om en justering i den købte ydelse. Dvs. at man fx kan få en lavere pris, hvis man kun har brug for en mindre del af det omfang af en ydelse, som den vejledende takst er fastsat i forhold til. På tilsvarende vis at man kan opnå en lavere ydelsespakkepris, hvis man fravælger et element i ydelsespakken. På den måde bør begrebet vejledende takster følges af en forståelse af, at også ydelsesbeskrivelser er vejledende hvad enten der er tale om en enkeltydelse eller en ydelsespakke.

Ovennævnte afføder også et behov for justering af formuleringen af § 2, stk. 3. Som det er formuleret i høringsversionen ser det ud som om, at man kan have forskellige pakker til forskellige behov. Det bør dog fremgå tydeligt, at forskellen på pakker er dels hvilke ydelser, der indgår, dels omfanget af de enkelte ydelser. Det sidste fremgår ikke på nuværende tidspunkt. Omfanget hænger snævert sammen med behovstygden. Men i forhold til beskrivelsen af differentieringen af ydelsespakker såvel som takster bør fokus være på omfanget af ydelsen. I forlængelse heraf foreslår KL følgende omformulering af § 2, stk. 3: ”Der kan fastsættes flere takstniveauer for den samme ydelse eller ydelsespakke, når takstforskellen afspejler forskellig omfang af ydelsen eller ydelsespakken”.

KL hilser det velkomment, at der i § 9 åbnes for muligheden for at fravige takstprincippet og i stedet indgå forpligtende købsaftaler og aftale om delt finansieringsansvar. Det er en god mulighed for at understøtte udbuddet af tilbud, som ellers kan være meget risikofyldte at drive, fx fordi efterspørgslen kan variere betydeligt, eller fordi man som enkeltkommune ikke synes, man har et tilstrækkeligt grundlag for at påtage sig opgaven.

KL opfatter det dog som en unødigt begrænsning, at de to nævnte aftalemuligheder kun kan anvendes i forhold til ”særligt specialiserede tilbud”. Modellerne vil være velegnede til at understøtte opretholdelsen eller oprettelsen af særligt specialiserede tilbud. Men modellerne kan også være relevante for andre mindre specialiserede tilbud. Der er således i dag flere eksempler på velfungerende tilbud, som beror på et konkret samarbejde a la de to modeller blandt flere kommuner eller blandt flere kommuner og en region. Det vil

være meget beklageligt, hvis disse tilbud må lukke, alene fordi de ikke kan siges at være "særligt specialiserede".

Dertil kommer en udfordring i forhold til, hvad der kan defineres som "særligt specialiserede tilbud". Hvem skal i så fald tage stilling til, om et tilbud er "særligt specialiseret"? Denne begrænsning virker samtidig unødigt, fordi der netop er tale om aftalekonstruktioner, hvilket i kombination med de centralt fastsatte regler til prisfastsættelse mv. sikrer, at der ikke bliver tale om løsninger, der kun tilgodeser én part.

I § 4 ændres reglerne vedr. regulering af eventuelt over- og underskud. KL hilser det velkomment, at der med det nye krav om, at driftsherren skal dække de første 5 pct. af et underskud skabes øget incitament til at sikre omkostningseffektiv drift og rettidig kapacitetstilpasning.

KL hilser det yderligere velkomment, at ovennævnte regel vedr. efterregulering af underskud også gælder for regionale driftsherrer. Idet regionerne ikke har egne penge til socialområdet, indebærer udformningen af denne regel imidlertid den udfordring, at et underskud i praksis fortsat vil blive dækket af kommunerne. Hvis dette skal undgås forudsætter det, at regionerne har mulighed for at trække pengene til at dække et eventuelt underskud ud af andre budgetter. KL lægger vægt på, at den reelle effekt af reglen bør være den samme for såvel kommunale som regionale driftsherrer.

Såvel stk. 1 som stk. 3 under § 4 udspecificerer, hvad eventuelle over- og underskud kan hhv. bruges til og dækkes af. Det er uklart, hvorvidt der er tale om udtømmende lister. Samtidig vurderes det at være en unødigt specificering. Det bør være tilstrækkeligt at tydeliggøre, at evt. under- eller overskud skal holdes inden for området, dvs. ydelser og tilbud omfattet af § 1.

Derudover bør det afklares, hvorvidt udligning kun kan ske i forhold til tilbud, der indgår i rammeaftalen. Alternativt vil der være mulighed for, at overskud på et rammeaftaletilbud kan bruges til at dække et underskud på et tilbud, der kun anvendes af driftsherrekommunens egne borgere. Det vil ikke være hensigtsmæssigt.

Det fremgår af § 4, stk. 3, at underskud af driftsherren kun kan dækkes ved enten effektivisering eller ved overskud fra andre tilbud under driftsherren. Det bør afklares, hvordan driftsherren kan leve op til bekendtgørelsens krav, hvis disse finansieringskilder ikke er tilstrækkelige.

I forhold til overskud fremgår det af § 4, stk. 1, at overskuddet skal anvendes inden for 5 år efter det år, som overskuddet vedrører. Her skal det af-

klares, hvordan ministeriet forudsætter, at der følges op herpå med henblik på at indfri dette krav.

Det er ligeledes uklart, om ministeriet i forhold til anvendelsen af overskud såvel som dækningen af underskud forudsætter, at der laves registreringer, der gør det muligt at vurdere, hvorvidt driftsherrerne lever op til bekendtgørelsens krav. Herunder skal det ligeledes afklares, hvem der i så fald forudsættes at tjekke og sikre dette.

Yderligere specificerer bekendtgørelsen ikke nærmere, hvordan den 5 procents afvigelse i forhold til budgettet skal opgøres. Der bør være tale om en nettoopgørelse svarende til takstberegningsgrundlaget. Derudover bør det tydeliggøres, for hvilket niveau budgettet skal opgøres. Er det på tilbudsniveau, ydelsesniveau, klyngeniveau, driftsherreniveau eller andet?

Endelig foreslår KL, at der gennemføres nogle formuleringsmæssige ændringer af § 4. For det første beskrives stk. 2 og stk. 4 som om der altid vil være hhv. over- og underskud. KL foreslår, at der i stedet skrives ”Den del af et eventuelt over-/underskud (...)”. Derudover foreslås det, at den normative betragtning i at kalde hhv. overskud eller underskud på op til 5 pct. af budgettet ”mindre” slettes. Idet størrelsen af over-/underskuddet angives konkret bør det være unødigt at bruge betegnelsen ”mindre”.

I § 3 specificeres hvilke indtægts- og omkostningstyper, der skal indgå i takstberegningen. KL har bemærkninger til beskrivelse af to af disse elementer.

Af § 3, stk. 2, nr. 2 fremgår det, at der skal indregnes ”Akutpladser og tomme pladser”. I praksis håndteres dette ved, at man opererer med en belægningsprocent på under 100 pct. For at undgå misforståelser bør det beskrives, at der i takstberegningen kan anvendes forudsatte belægningsprocenter på under 100 pct.

Af § 3, stk. 2, nr. 3 fremgår det, at der skal indregnes ”almindelige indtægter, f.eks. salg af producerede ydelser”. Det er således ikke klart defineret hvilke indtægter, der skal indregnes, hvilket kan give anledning til variationer på tværs af kommuner og tilbud. Det vil derfor være ønskeligt, hvis der foretages en mere præcis beskrivelse.

Med venlig hilsen

Morten Mandøe

Ministeriet for Børn, Ligestilling,
Integration og Sociale Forhold

25. november 2014

Pr. E-mail til: jurint@sm.dk og bibj@sm.dk

Vedr.: Ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven.

LOKK takker for muligheden for at fremkomme med bemærkninger i anledning af ovenstående udkast til ny bekendtgørelse.

I anledning af den foreslåede § 2, stk. 3 skal LOKK fremkomme med følgende bemærkninger:

Såfremt ifald bestemmelsen skal forstås således, at et kvindekrisecenter, hvis vedkommende leverer ydelsen til borgere med forskelligt plejebehov, gives mulighed for at fastsætte og til Tilbudsportalen indberette flere takstniveauer for den samme ydelse, og takstforskellene afspejler dette, og "forskelligt plejebehov" dermed fortolkes således, at der med formuleringen fremadrettet gives kvindekrisecentrene mulighed for at fastsætte flere takstniveauer fx for borgere med handicap, borgere med 1, 2, 3 eller flere medfølgende børn etc., har LOKK ikke yderligere bemærkningerne end, at det i forbindelse med den endelige koncipering enten ønskes tydeliggjort, hvad der forstås med ordene "forskelligt plejebehov", eller at "forskelligt plejebehov" erstattes med ex. "forskellige behov".

Såfremt ifald bestemmelsen ikke giver kvindekrisecentrene ovenstående mulighed for at fastsætte flere takstniveauer for samme ydelse, og den eksisterende mulighed for at lave særaftaler med handlekommunen om ekstra betaling fx for en særligt behandlingskrævende familie bortfalder (ex. en mor, der indvisiteres med 3 små børn), finder LOKK reglen stærkt kritisabel og begrænsende for, at krisecentrene kan målrette sine ydelser til den enkelte borgers behov.

LOKK har i øvrigt ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Ditte Wenzel
Sekretariatschef

Emdrup, den 19. november 2014

Sagsnr. 2014-7840 - Høring om ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

LOS - De private sociale tilbud takker for den tilsendte høring. Vi har følgende bemærkninger:

LOS – De private sociale tilbud noterer med tilfredshed, at det fastslås, at taksterne er vejledende, og at den endelige pris aftales mellem kommunalbestyrelsen og leverandøren.

Det skal understreges, at aftalegrundlaget bliver bedst, hvis der er udarbejdet en handleplan, hvilket ikke altid er tilfældet. En henvisning til handleplansbestemmelserne i servicelovens §§ 140 – 141 kunne overvejes.

LOS – De private sociale tilbud er tilfreds med, at det fastslås, at regelsættet gælder for både offentlige og private tilbud. Det skal dog understreges, at der stadig er et behov for øget gennemsigtighed i grundlaget for den kommunale takstfastsættelse, for at modvirke konkurrenceforvridning. Dette fordi visse udgifter i de offentlige tilbud kan blive "opslugt" i kommunens/regionens generelle budget, hvorved taksten i det offentlige tilbud kan synes mindre, end den reelt er.

Med venlig hilsen

Geert Jørgensen

Direktør

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold
Att. Birgitte Buchwald Jørgensen
Holmens Kanal 22
1060 København K

St. Kongensgade 45
1264 København K

Tlf. 33 92 84 00

rr@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høringssvar vedrørende udkast til ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

26. november 2014

Kontor: 1. kontor

J.nr: 2014-6400-23

Rigsrevisionen modtog pr. mail af 27. oktober 2014 udkast til ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven i høring.

Vi har gennemgået udkastet for bestemmelser om regnskab og revision og har ingen bemærkninger hertil.

Vores gennemgang har dog givet anledning til følgende bemærkning:
Det fremgår af høringsbrevet, at formålet med de nye takstregler bl.a. er at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed på tværs af private, kommunale og regionale tilbud.

Rigsrevisionen bemærkede i notat til Statsrevisorerne RN 101/14, at rammeaftalerne mellem hver region og kommunerne beliggende i regionen fortsat i praksis præciserer takstfastsættelsen ved at fastlægge detaljerne i omkostningsberegningen. I forhold til at øge gennemsigtigheden og sammenligneligheden af taksterne er vi fortsat af den opfattelse, at en fælles takstbekendtgørelse om beregning af takster derfor kan forventes at få begrænset effekt, idet regionernes rammeaftaler fortsat kan udarbejdes på forskelligt grundlag.

Med venlig hilsen

Julie Winther Larsen
Fuldmægtig

*Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1610 København K*

Att: Birgitte Buchwald Jørgensen

24. november 2014

Høringsvar til udkast til bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Selveje Danmark har gennemgået forslaget til ændring af bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven og har i den forbindelse følgende generelle bemærkninger:

Behov for gennemsigtighed, entydige regler og retssikkerhed

Helt overordnet er det positivt, at der via bekendtgørelse søges en model der i videre udstrækning end hidtil søger at sikre sammenlignelighed mellem taksterne på området. Selveje Danmark vil derfor primært fokusere på de steder, hvor en sådan sammenlignelighed kunne sikres yderligere.

Det skal tillige bemærkes, at man i teksten taler om ”kommunale, regionale eller private driftsherre”. Langt den største gruppe af ikke offentlige aktører er faktisk de selvejende organisationer, hvorfor man med fordel, og også for at synliggøre non-profit sektoren yderligere bør nævne dem specifikt, således at teksten lyder ”kommunale, regional, selvejende eller private driftsherre

Specifikke bemærkninger

§ 3

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, nr. 1 søger at rumme en meget lang række omkostninger. Omkostninger der udgør langt den største del af den samlede takst. Nr. 1, bør derfor gøres mere specifik, uden at den derved kommer til at fremstå som en fuld og endelig opstilling af, hvilke omkostninger der skal med. Det kan ske ved at nævne et par yderligere vigtige eksempler som løn, vikaromkostninger, forsikringer/selvforsikring, løbende vedligeholdelse.

Der kan i øvrigt i denne forbindelse henvises til bekendtgørelse om kommuner og regioners beregning og afgivelse af kontrolbud, hvis § 3, lyder:

§ 3. *Beregningen af omkostningerne ved kontrolbud skal omfatte:*

- 1) *Alle de direkte omkostninger der er forbundet med opgavevaretagelsen, f.eks. løn, køb af materialer og tjenesteydelser, reparations- og vedligeholdelsesudgifter, husleje m.v.*
- 2) *Alle de indirekte omkostninger der er forbundet med opgavevaretagelsen, f.eks. lokale- og kontorudgifter, indirekte lønomkostninger, IT-udgifter, udgifter til ledelse, administration m.v., forsikringer, udviklingsomkostninger, beregnede tjenestemandspensioner, beregnede omkostninger til lovpligtige forsikringer, beregnede skadesomkostninger (selvforsikring), forrentning af driftskapital, forrentning og afskrivning af anlægskapital samt beregnede omkostninger for faciliteter i øvrigt, der er stillet til rådighed ved opgavevaretagelsen.*

§ 4

Her lægges til grund, at bestemmelsen alene omhandler de kommunale og regionale tilbud.

§ 6

Bestemmelsen dækker over et område af stor kompleksitet, hvilket i sig selv er problematisk. Helt overordnet bør bestemmelsen sikre at de beregnede takster så vidt muligt er sammenlignelige. Bestemmelsen rejser imidlertid nogle fortolkningsproblemer der skal afklares.

For det første er mange af de ydelser der omhandles af bekendtgørelsen ikke momsbelagt, så hvilken moms er det specifikt der omhandles i stk. 2? Der må sondres mellem momspålagte ydelser og ikke-momspålagte ydelser.

Desuden bør bestemmelsen specifikt forholde sig til den offentlige momsrefusion. Det skal med andre ord klart fremgå hvordan udgifter til- eller refusion for moms indregnes i de offentlige takster.

Når Selveje Danmark gør en del ud af netop den problemstilling, så skyldes det, at momsproblematikken gennem lang tid har været kilde til konstant tvivl i relationen mellem de offentlige sagsbehandlere og de ikke offentlige tilbud. I det omfang den tvivl kan søges afklaret gennem klare regler vil det være kærkommet.

§ 9, nr. 2

Det bemærkes, at der hermed gives hjemmel til etablering af fælleskommunale driftstilbud. Helt overordnet er det problematisk, da kapacitetsproblemer i det offentlige bør løses ved, at kommunerne indgår aftaler med en enkeltdriftsherre efter nr. 1, eller alternativt løser

udfordringen via tilbudsportalen. Bestemmelsen som den ligger her vil blot yderligere understøtte en tendens i retning af, at kommuner – nu i små fællesskaber – trækker opgaver hjem.

Såfremt man fastholder muligheden, vil der i realiteten være tale om en ganske ny konstruktion, det vil derfor være helt afgørende tillige at få fastlagt, hvordan ansvaret i et sådan fælleskommunalt tilbud er placeret.

Det var bemærkningerne til lovforslaget fra Selveje Danmark

Med venlig hilsen

Jon Krog
Branchedirektør
Selveje Danmark

Fra: [Direktion](#)
Til: [Jura og International. postkasse](#); [Birgitte Buchwald Jørgensen](#)
Cc: [Kristian Hvolbæk Christensen](#); [Helle Haxgart](#); [Hanne Villumsen](#); [Steen B. Skibsted](#)
Emne: VS: Høring: Ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven
Dato: 29. oktober 2014 13:52:22
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[image002.png](#)
[Høringsbrev.docx](#)
[Høringsliste.docx](#)
[Udkast til ny bekendtgørelse om takster \(271014\).docx](#)

Til Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold

Under henvisning til ministeriets mail af 27. oktober 2014 (sagsnr. 2014-7840) om høring over ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven, skal det meddeles, at Statsforvaltningen ingen bemærkninger har til høringen.

Med venlig hilsen

Rikke Hinrichsen

direktionsassistent

Statsforvaltningen

Storetorv 10

6200 Aabenraa

Telefon: 72 56 70 00

Direkte telefon: 72 56 79 78

Mail: direktion@statsforvaltningen.dk

Web: www.statsforvaltningen.dk

Send e-mails til Statsforvaltningen via din digitale postkasse på www.borger.dk

Denne mail og enhver vedhæftet fil er fortrolig. Hvis du ikke er den rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet. På forhånd tak.

Fra: Lovekspeditionen [mailto:p-lex@sm.dk]

Sendt: 27. oktober 2014 13:36

Til: Udsendelse Social- og Integrationsministeriet

Cc: Birgitte Buchwald Jørgensen; Elsebeth Jensen

Emne: Høring: Ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

HØRING

Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk
J.nr. 2014-7840

Dato 27. oktober 2014

Til Høringsparterne på den vedlagte høringsliste

Høring: Ny bekendtgørelse om beregning af takster og betaling for visse ydelser og tilbud efter serviceloven

Med venlig hilsen

Elsebeth Jensen